

РЕШЕНИЕ

№ 4787

гр. София, 12.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **689** по описа за **2013** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по подадена от пълномощник на директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С. касационна жалба, против Решение от 06.12.2012 г. на Софийския районен съд, НО, 19^{-ти} състав, постановено по НАХД № 8304/2012 г. С решението е отменено издаденото от директора на Дирекция „ИТ – С.” Наказателно постановление № 22-2203568/09.01.2012 г., с което на [фирма], като работодател, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 300 лева, за нарушаване разпоредбата на чл. 160 КТ – издадена заповед за ползване на неплатен отпуск от работника Р. Б. В. за м. 04.2012 г., без заявено искане от нейна страна. За да отмени наказателното постановление въззивният съд е приел, че представената заедно с възражението срещу АУАН молба от Р. В. за ползване на неплатен отпуск, изключва налагането на административно наказание.

Недоволен от решението касаторът твърди неправилно прилагане на материалния закон, като счита, че молбата за неплатен отпуск е била написана едва след съставянето на акта, но съдът не е отчел това. Искането е за отмяна на решението и за потвърждаване на НП.

В съдебното заседание пред настоящата инстанция касаторът, посредством

юрисконсулт поддържа жалбата. Не представя нови писмени доказателства.

Ответникът не е представляван и не е изразил становище.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата и счита, че решението следва да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени приложенияте по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

От доказателствата, събрани и проверени в производството пред въззивния съд е установено, че на едноличния търговец е била извършена продължителна и обстойна проверка за спазване на трудовото законодателство, като са констатирани множество основания за налагане на административни наказания. Установява се още, че с възражението си срещу процесния АУАН собственикът на ЕТ е представил заверен препис на молба от Р. В., от 28.03.2012 г., в която е обективизирано желание за ползване на неплатен отпуск, за времето от 01.04.2012 г. до 30.04.2012 г. Именно на тази молба се е позовал районният съд, за да отмени наказателното постановление.

Касационният съд намира въззивното решение за правилно, като краен резултат, но по съображения, различни от изложените в него. Съдът не е обсъдил в мотивите си доказателствената сила на молбата от Р. В., от 28.03.2012 г., за която, като частен документ не е установена достоверна дата на подаване (изготвяне). Предвид хода на извършената от инспекторите проверка на дейността на ЕТ има основания да се счита, че молбата е създадена след приключването на тази проверка. Налице е обаче друго основание за отмяна на НП.

Разпоредбата на чл. 160, ал. 1 КТ урежда от една страна субективното право на работника или служителя да поиска от работодателя да му разреши ползването на неплатен отпуск, и от друга – възможността, работодателят да направи това. Законът не поставя изискване за писмена форма на искането, което работникът може да отправи към своя работодател. С други думи, липсата в трудовото досие на писмена молба за ползване на неплатен отпуск не води еднозначно до извода, че работодателят е издал заповед за ползване на такъв вид отпуск, без да има съгласие за това от страна на работника. По време на извършената проверка на ЕТ административнонаказващият орган не е събрал доказателства за това, че работникът е бил принуден от работодателя да ползва неплатен отпуск. Такива доказателства не са били ангажирани и пред въззивния съд. Административнонаказателното обвинение се явява недоказано по несъмнен и категоричен начин. Решението, като краен резултат е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, V касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.12.2012 г. на Софийския районен съд, НО, 19^{-ти}

състав, по НАХД № 8304/2012 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.